

ЩЕФАН ХЕРМЛИН

БАЛАДА ЗА КРАЛИЦА

ГОРЧИВИНА

Превод от немски: Венцеслав Константинов, —

chitanka.info

*Гласове, говорете, аз още ви чувам:
Гласове на пчелите в леса,
Глас на степта под блясъка слънчев,
На долините властни гласа,
Камбаните градски в червено и златно,
Страхове от морето в смрачения ден —
Върху крилата на самотата
Вие летяхте към мен.*

*Не ми ли шептяхте за езерни заливи,
В демонични мъгли потопени?
Може би помните лунните паркове,
От фантазията озарени?
Знаете крехките мостове в бурята,
От които побягнах с безсилни крака.
О, морета, които след моите пътища чакат —
Защо не остана всичко така...*

*Сладкият страх под неясния крясък на лястовица,
Пияният низ на терасите бели.
Хиляди ликове, отдавна познати,
Които в очите ми вечно са спрели.
Вие, мъртви поети, вместо мене говорехте —
Изоставихте ме, но аз верен ви бях.
Потъвах в морето на горчивините,
А вие не чувахте, като креещя.*

*Защото все още слънце изгрява
Над заливната далечина.
А вие, гласове, ме подмамихте всички
И ме оставихте в горчивина.
И все по-чужд вятъра чувствам,
Враждебни и хладни долините —
Преди младостта ми да постигне величие,
Изпаднах във властта на годините.*

*Децата избягват от слабата длан,
А птиците мразят снежния склон,
И стихотворението не е желан гост
В Ниневия и Вавилон.*

*Зашпото всички потърсват пламтящата жар
На живата болка и радостта,
Но за теб са обраснали летните пътища
И мислиш в пожара за пепелта.*

*Огледай се: ти неси сам —
В смърдящи канавки сразено мълчи
На поетите дружното братство
И в него се взират мъртви очи.
Онази усмивка под заслона на листа,
До безсмъртието разпростряна,
Тук ще намериши гримирана в стаята
Точно пред паравана.*

*Дъхът ти пресекна, но той възвестява
Славата на Кралица Горчивина —
Тя властно царува в страната на воплите
От кървячия трон на тези времена.
Когато остане единствено горчивината,
Ръката, сломена в раздели и съсипни,
Може внезапно в юмрук да се свие. И омразата
Погледа ще възплами.*

*И безжалостно в чекмеджетата сложени,
Ще видиш сонати и словата
На мъртви поети. От морето вечерно
И от спомена ти ще поемеш в мъглата.
Без сълзи, без памет,
Към хоризонта на тези времена,
През страната на воплите, гдето могъщо царува
Кралица Горчивина.*

1942

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на **Моята библиотека** и нейните всеотдайни помощници.

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.